

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1183/2022
15.12.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Невенке Важић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела пореска утаја из члана 225. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Драгише Радисављевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К 640/21 од 07.06.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 500/22 од 01.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 15.12.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгише Радисављевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К 640/21 од 07.06.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 500/22 од 01.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару К 640/21 од 07.06.2022. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела пореска утаја из члана 225. став 2. у вези става 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено одређено да се утврђена казна затвора неће извршити, ако окривљени у року проверавања од 1 (једне) године не учини ново кривично дело, и осуђен је на новчану казну у износу од 200.000,00 динара коју је дужан да плати у десет једнаких месечних рата од по 20.000,00 динара, а уколико окривљени новчану казну не плати у одређеном року или не буде поштовао утврђену динамику плаћања, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка ближе одређене у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 500/22 од 01.09.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Драгише Радисављевића, а пресуда Основног суда у Новом Пазару К 640/21 од 07.06.2022. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Драгиша Радисављевић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи у целини побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА адвокат Драгиша Радисављевић, захтев за заштиту законитости подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП истичући да радње за које је окривљени оглашен кривим не садрже законска обележја кривичног дела пореска утаја из члана 225. став 2. у вези става 1. КЗ нити било ког другог кривичног дела.

Према наводима захтева, кривично дело пореска утаја из члана 225. став 1. КЗ је кривично дело са бланкетном диспозицијом, чија радња извршења се састоји у непоступању по закону или другом пропису који обавезује учиниоца да пријави законито стечене приходе, при чему тај закон или други пропис морају бити наведени у чињеничном опису радње овог кривичног дела. Одредбом члана 85. Закона о порезу на доходак грађана и члана 129а. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, по којима, према чињеничном опису из изреке првостепене пресуде, окривљени није поступио, уопште није прописана обавеза пријављивања стечених прихода, па окривљени, према мишљењу браниоца, није ни могао поступити супротно наведеним законским одредбама. По ставу одбране у чињеничном опису радњи окривљеног није наведена одредба коју је он својим нечињењем, у смислу непријављивања стечених прихода, повредио, већ је окривљени оглашен кривим због непоступања по одређеним законским одредбама, које не прописују обавезу било каквог поступања, па се у радњама окривљеног не стичу обележја кривичног дела пореска утаја из члана 225. став 2. у вези става 1. КЗ ни било ког другог кривичног дела. Осим тога, окривљени је оглашен кривим и због тога што на остварене приходе није обрачунао и платио порез у одређеном износу, што према наводима захтева, не представља обележје кривичног дела пореска утаја из члана 225. став 2. у вези става 1. КЗ јер су овом одредбом прецизно прописане радње и пропуштања, у које не спада наведени пропуст пореског обвезника.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости Врховни касациони суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Кривично дело пореска утаја из члана 225. став 1. Кривичног законика („Службени гласник РС“, број 94/16) који се примењивао од 01.03.2018. године до 30.11.2019. године и важио у време извршења кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим, чини онај ко у намери да он или друго лице избегне плаћање пореза,

доприноса или других прописаних дажбина, даје лажне податке о стеченим приходима, о предметима или другим чињеницама које су од утицаја на утврђивање оваквих обавеза или ко у истој намери, у случају обавезне пријаве, не пријави стечени приход, односно предмете или друге чињенице које су од утицаја на утврђивање оваквих обавеза или у истој намери или на други начин прикрива податке који се односе на утврђивање наведених обавеза, а износ обавеза чије се плаћање избегава прелази 500.000,00 динара, док је у ставу 2. истог члана, прописано да овај облик кривичног дела постоји ако износ обавезе из става 1. овог члана чије се плаћање избегава прелази износ од 1.500.000,00 динара.

Одредбом члана 85. Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС, број 108/2013, са почетком примене од 01.01.2014. године), која је важила у време извршења кривичног дела, одређени су сви други приходи који по својој природи чине доходак физичког лица, па и приходи остварени продајом пољопривредних производа, које је, према одредби чл.91 Закона о пореском поступку и пореској администрацији дужно да плати физичко лице, а одредбом члана 129а. Закона о пореском поступку и пореској администрацији одређен је начин вршења пореске контроле и утврђивања пореске обавезе лицу које обавља нерегистровано, односно непријављену делатност.

Из изреке побијане првостепене пресуде, произилази да је окривљени АА у временском периоду од 22.01.2019. године до 25.03.2019. године, у ..., у стању урачунљивости, са умишљајем, свестан забрањености свог дела, у намери да потпуно избегне плаћање пореза на остале - друге приходе физичког лица, није пријавио стечене приходе, иако је у наведеном периоду вршио куповину и продају живе стоке, у вредности од 28.939.057,66 динара, а није регистровао делатност код Агенције за привредне регистре, нити је обрачунао и платио порез на остале-друге приходе физичког лица у износу од 7.234.764,41 динара, чиме је поступио супротно одредбама члана 85. Закона о порезу на доходак грађана и члана 129а. Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

По налажењу Врховног касационог суда, у претходно описаним радњама окривљеног АА, стичу се сва субјективна и објективна обележја кривичног дела пореска утаја из члана 225. став 2. у вези става 1. КЗ („Службени гласник РС“, број 94/16). У конкретном случају, у изреци наведене пресуде, поред умишљаја, описана је намера избегавања плаћања пореза, као нужно субјективно обележје кривичног дела пореска утаја из члана 225. став 1. КЗ и радња извршења, као објективно обележје овог кривичног дела, односно да није пријавио стечене приходе нити је обрачунао и платио порез на друге приходе у смислу члана 85. Закона о порезу на доходак грађана, које је окривљени стекао продајом сточних грла, а која делатност се сходно члану 129а. Закона о пореском поступку и пореској администрацији сматра нерегистрованом обзиром да окривљени није регистрован као предузетник за промет живе стоке у Агенцији за привредне регистре. Осим тога, у изреци пресуде наведена је висина других прихода остварених прометом живе стоке (28.939.057,66 динара) и висина износа обавезе пореза који окривљени није платио (7.234.764,41 динара).

Према томе, чињенични опис наведеног кривичног дела за које је окривљени АА правноснажно оглашен кривим, садржи сва законска обележја кривичног дела пореска утаја из члана 225. став 2. у вези става 1. КЗ, како су то правилно нашли нижестепени судови, па Врховни касациони суд, супротно наводима захтева, налази да

побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Из свих изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић